

10. Interpelácia poslanca Národnej rady Slovenskej republiky J. Marosza na podpredsedníčku vlády a ministerku spravodlivosti Slovenskej republiky L. Žitňanskú podaná 12. marca 2018 vo veci prístupu k problematike dane za ubytovanie zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady

Ján Marosz
poslanec NR SR

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum: zneviedovania: 12-03-2018		
Číslo spisu: PREDS-158/2018		
Isly: 11-	Prílohy: 1/2	
RZ	ZH	LU

Bratislava 8. marca 2018

Vážená pani podpredsedníčka vlády
a ministerka spravodlivosti,

v súlade s článkom 80 Ústavy Slovenskej republiky a § 129 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, si Vám dovoľujem podať interpeláciu vo veci rozdielného prístupu prokuratúry a Najvyššieho súdu SR k otázke týkajúcej sa dane za ubytovanie podľa zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov.

Jednou z úloh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zjednocovanie výkladu a používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. V otázke dane za ubytovanie však nejednotná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky výrazne narúša doposiaľ zaužívanú a všeobecne akceptovanú prax uplatňovania zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z. z.“).

Podstata dane za ubytovanie podľa § 37 zákona č. 582/2004 Z. z. sa nezmenila ani po 14 rokoch odo dňa nadobudnutia účinnosti zákona, pričom postup, ktorý ma pri jej výbere dodržiavať samospráva ako správca dane voči daňovým subjektom bol doteraz usmerňovaný aj Finančnou správou Slovenskej republiky. Hoci tieto usmernenia nie sú odlišné, judikatúra Najvyššieho súdu SR odlišná je, a to v tej istej veci, čo spôsobuje zmätok a neprispieva k právnej istote dotknutých osôb. Uvedené tiež znamená, že sa vláde Slovenskej republiky nedarí v tejto veci naplňať programové vyhlásenie na roky 2016-2020 v časti s názvom „Právny štát a legislatívny proces“, v ktorej sa uvádza: „Vláda si uvedomuje, že napriek tomuto transformačnému procesu je predvídateľný a stabilný právny poriadok ako výsledok kvalitnej a efektívnej normotvorby jedným z významných faktorov rozvoja spoločnosti a fungovania štátu ako právneho štátu založeného na princípe právnej istoty, a v oblasti normotvorby spočívajúceho na požiadavke ochrany legitímnych očakávaní.“.

Konkrétne, podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Sžf/69/2012 si obec Sklené Teplice môže uplatňovať nárok na daň z ubytovania voči miestnym kúpeľom za minulé obdobie. Neskorší rozsudok Krajského súdu Košice vo veci vedenej pod sp. zn. 6S/63/2015 potvrdil možnosť uplatňovania nároku na daň za ubytovanie aj obci Štós. Naopak na základe rozsudku Krajského súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 20S/65/2014 aj v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 8 Sžf/36/2015 si mesto Turčianske Teplice v tejto chvíli nemôže uplatňovať nárok na daň z ubytovania voči miestnym kúpeľom za minulé obdobie.

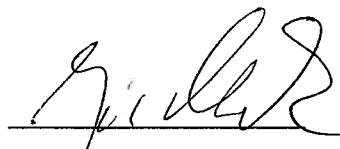
Rozdielne názory Najvyššieho súdu Slovenskej republiky majú za následok aj rozdielne trestnoprávne následky. V prípade vyššie spomenutého prípadu obce Štós, bol vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Košice – okolie 5T/123/2016, ktorým bol za trestný čin nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, odsúdený zodpovedný zástupca Kúpeľov Štós n. o., čím obci Štós spôsobil škodu niekoľko tisíc eur.

Naopak v úplne analogickom spore medzi Slovenskými liečebnými kúpeľmi Turčianske Teplice, a.s. a mestom Turčianske Teplice bolo uznesením Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, odboru kriminálnej polície, bolo dňa 13.10.2017 vznesené obvinenie (ČVS: KRP-88/2-VYS-BB-2017) voči primátorovi mesta Turčianske Teplice, pre obzvlášť závažný zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Dôvodom má byť skutočnosť, že primátor mesta v postavení správcu dane podpísal a vydal dňa 6. 2. 2017 rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane z ubytovania (č.213/2017 zo dňa 6.2.2017) vo výške 166 645 EUR za obdobie 1.1.2012 – 31.12.2012 platiteľovi dane Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s., údajne spôsobom odporujúcim zákonu, a tak mal podľa vyšetrovateľa KR PZ v Banskej Bystrici neoprávnene vynucovať zaplatenie rozdielu dane, čím mal spôsobiť spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s. škodu a mestu Turčianske Teplice zadovážiť neoprávnený prospech. Sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá.

Na základe uvedeného si Vás dovoľujem interpelovať a požiadať Vás o zodpovedanie nasledujúcich otázok:

- 1. Adresovalo Vaše ministerstvo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podnet na zjednotenie judikatúry v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov k rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR v otázke platby dane za ubytovanie za minulé obdobia alebo mieni tak urobiť?*
- 2. Mienite sa obrátiť na generálneho prokurátora Slovenskej republiky, aby v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov vydal zjednocujúce stanovisko vo veci vymáhania dane za ubytovanie zo strany samosprávy tak, aby zo strany prokuratúry nedochádzalo k vyvodzovaniu trestných sankcií voči primátorom miest a starostom obcí?*

S úctou

Ján Marosz

Vážená pani
Lucia Žitňanská
podpredsedníčka vlády a ministerka spravodlivosti SR
Župné námestie 13
813 11 Bratislava